

ההוא) גופא בְמִנִּינָא עַמְחוֹן. מה אמר לה בדרכם יוס וברוך בבוד.

גר ותוֹשֵׁב אֲנָכִי עַמְכֶּם וגו' הדאי גופא יהוי בְמִנִּינָא חד עַמְכוֹן בְּחַבּוֹרָא דָא. אמר רבי ראה מה בתיב ויענו בני חת את אברהם וגוי. במו בן ברוך בבוד ברוך פיוים, הדא הוא דכתיב שמענו אדוני נשיא אלהים אתה בתוכנו.

מאי נשיא אלהים אתה. אמר רבי פנחים קודם שיצא הצדיק מן העולם, בת קול יוצאת בכל יום על אותם הצדיקים בָּנָן עָדוֹן הַכִּינוּ מקום לפולוני שיכא לבאן. ועל בן הם אומרים מעת אלהים מלמעלה אתה נשיא בכל يوم בתוכנו, בבחירה קברינו בבחירה הצדיקים בחברות המובהרים מנה אותו הבנישו בחשbon עטנו,

צ"ה מזמור שלו ל"י Shir קדרש כי נפלאות עשה הושעה לו ימינו וזרוע קדשו. הא קרא אוקמיה חבריא, דפרות אמרות. פמה דכתיב, (שמואל א ו) ויישרנה הפרות בדרכך. מי ויישרנה, הדוע אמר שירתא חדתא. ומאי שירה אמרו. מזמור שלו ל"י Shir קדרש כי נפלאות עשה.

הכא אית לאסתפלה, הכל מה דברא קודשא בריך הוא בעלמא כלתו אמרי תושבחן ושירתא קמיה בין לעילא בין לתתא, וא תימא דאיינהו מגרמייהו (ד"א לאג הו) אמר שירתא דא, הכי הוא ודאי דרזא עלאה איה, אבל הבני, ארונא היה על גביהו,

ובכן דארונא אשתקיל ואיש מטנו לא ימנע את עלייהו ושוויה לעילא אינון המניין כי כווננו שמחים בו ומקדים לום שלום. שרירו (נ"א לא שכיבו בו) שירתא,

זהא בינו דאתבטיל מנוייהו אַרְוֹנָה הוּ גַּעֲן פָּאוֹרָה שֶׁאָרְפָּרוֹת דַעַלְמָא וְלֹא אָמְרוּ שִׁירַתָּא. וְדֹאי אַרְוֹנָה (דף קכג ע"ב) דעל גבייהו עביד לוּן לוּמָרָא.

מזמור. הא אוקימנא, ואתמר בכלא כתיב מזמור לדוד או לדוד מזמור. זהقا לא אמר דוד כל. אלא מזמור דרך קוידשא זמין לוּמָרָא לייה לוּמָנָא דיווקים קוידשא בריך הוא לישראל מעפרא. וכדין שירו לוי שיר חדש, כדין איהו חדש, זהא שירתא מהאי לא אתמר מיוםא דאתברי עלמא.

תוספה תא

רבי יוסי בן רבי יהודה איזיל למיחמי לרבי חייא, אמר לייה לימה מר אי שמע hei פרשתא חד אמרו מארי מתניתא דפרקשו בענינה דנסחתא. אמר זכה חולקיהו דוידקייא בעלמא דאתמי, דבר היא אורניתא בלבהו נמבועא רבא דמי, דאף על גב דמסתימין לייה מסגיות מייא פתחי מבועין דנעבעין לכל עיבר.

תא שמע רבי יוסי רחימא אתה, אנא אימא לך בהאי פרשתא, לעולם אין גופ האדם נכנס בחשבון הצדיקים על יד דומה, עד שתראתה הנשמה פנקס סימנא שנותניין לה הכהובים בגין עdon.

תוספותא

אמר רבי יוסי אנה שמענא דהא נשmeta בתר דעתית פמן היא אולת לסלקה לאترة לעילא ולא למיחת למתא אבל קודם שתעלה ותכנס נעשת אפטורופס הגוף על יד דומה ומראה לו שראוי הוא לקבל שכר ארבע מאות עולמות.

אמר רבי חייא הא רבי אלעזר אמר, דהא דומה ידע קודם משום דמכרו עלה בגנפתא דעתו. אבל אנה כה שמענא, די בעדנא דיבין (ליה פנקסא חור על גופה לאעיל ליה בפתחה דעתקיא על ידו דדומה, והוא הוא ובתיב אף אם אתה לו שמעני נתתי בסוף השדה קח מפנוי. מהו בסוף השדה, דא בסופא דעתמץין ארבע מאות דיבין ליה לאחסנה.

רב יוסף כד היה שמע פרשṭא דא ממאריהון דמתיבתא, היה אמר, מאן דאייהו עפרא מיי קא (ליקא) זכי להאי. מאן זכה ומאןיקום הדא הוא דכתיב, (תהלים ט) מי יעלה בהר יי' וגו'.

אמר רבי אבא תא חזי מיי דכתיב וישמע אברהם אל עפרון ויישקל אברהם לעפרון את הפסת, דא הויא כסופא רבתא דאיינו עלמיין וכטופין. ארבע מאות שקל כסף, ארבע מאות עולמות והגנות וכטופין. עבר לסוחר. רב נחמן אמר שיעבור כל שעורי שמים וירושלים של מעלה ואין מוחה בידה.

פא חזי מה כתיב ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו, ונמנה עם שאר הצדיקים בחבורתם מפתחה דמננא על ידו דדומה. אמר רבי יצחק הци גמירנא כל איינון דכתיבין בידוי דדומה וממן על ידו יקומון לזמנא דזמין לאחיה דיירי עפרא. ווי להו לרשיעיא דלא כתיבין על ידו בפתחה, שיאבדו בגיהנם לעלמיין, ועל דא נאמר (דניאל יט) ובעת ההיא ימליט עמק כל הנמצא כתוב בספר, (עד כאןתוספותא)

אמר רבי יוסי בן (דף קכד ע"א) פוי תא חוי, ביוון שהנשמה פוגעת בהם (ויחדו), לאחר כד פוגעת לאותו המלאך הממונה עליום דתנו מלאך ממנה על בית קברי ודומה שמו, והוא מבריו בגיןיהם בכל יום על הצדיקים העתידים ליפנס בגיןיהם, מיד פוגעת בו כדי לשפ橱 הנוף בהשקט ובבטחה ובמנוחה ובהנאה, (עלאה) הרא הוא רכתיב וידבר אל עפרון.

אמר רבי יוסא זה המלאך הנקרא דומה, ולמה נתבנה שמו עפרון, על שהוא ממנה על שובני עפר. והופקדו בידו כל פנקסי הצדיקים וחברות החסידים השובנים בעפר, והוא עתיד להוציאם בחשבונו.

וთננא אמר רבי אלעזר, לעתיד לבא בשיפקד הקדוש ברוך הוא להחיות

אמר רבי חייא כתיב, (כהלה א) אין כל חדש תחת השם. והכא שירתא דא איהי חדש ואיהי תחת השם, דהא תחות שם שא להו. ומאי איהו דא סירה, וכדין הוין חדש תחת השם. Mai טעמא בגין כי נפלאות עשה. ומאן אינון נפלאות, האי דכתיב הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו. הושיעה לו. למאן (דף קכד ע"א) לההוא דרגא דאמר שירתא דא, בגין דבתו אסתמיך בגין ובשמאלא. הושיעה לו ימינו, ודאי לההוא דרגא דהאי מזמור, אםתי בזמנא דיקומון מתי עלמא ויתערין מעפרא, כדין יהא חדש מה שלא אתעבד בהאי עלמא.

המתים, יקְרָא לִמְלָאֵךְ
המִמּוֹנָה עַל הַקְּבָרוֹת, וְדוֹמָה
שְׁמוֹ, וַיַּתְבֹּעַ מִמְנוֹ מִנְיוֹן כָּל
הַמַּתִּים הַצָּדִיקִים וְהַחֲסִידִים
וְאוֹתָם גָּרִי הַצָּדֶק וְשָׂנְהָרָנוּ
עַל שְׁמוֹ, וְהוּא מֹצִיאָם
בְּחַשְׁבוֹן בְּמוֹ שְׁנַטְלָם (שְׁמוֹת צָ
ב) בְּחַשְׁבוֹן, הַדָּא הוּא
דְּבַתִּיב (ישועה מ) הַמּוֹצִיאָ
בְּמִסְפֵּר צָבָאָם וְגֹוי אִישׁ לֹא
גַּעַדר.

וְתַּאֲנָא אָמַר רַבִּי שְׁמוֹאֵל
בָּרְבִּי יַעֲקֹב, גַּפְשׁוֹת
הַרְשָׁעִים נִתְוֹנּוֹת בְּיָדוֹ שֶׁל
מִלְאָךְ זֶה שְׁשָׁמוֹ דּוֹמָה,
לְהַכְנִיסָם בְּגַיְהָנָם וְלִדְינָן שֶׁם,
וּבְיוֹן שְׁגָםְסָרוֹת בְּיָדוֹ, שׁוֹב
אַיִן חַזּוֹרֹת עַד שִׁיבְנָסֹ
לְגַיְהָנָם, וְזֶה יַרְאָתָה הָוד
שְׁנָתִירָא בְּשַׁעַשָּׁה אָתוֹ עָזָן
שְׁגָנָא מָר (תְּהִלִּים א) לְזַלְיִי זֶ
עֲזָרָתָה לִי בַמְעַט שְׁכָנָה
דוֹמָה גַּפְשִׁי. אָמַר רַבִּי יִסָּא
הַגְּשָׁמָה פּוֹגַעַת לוֹ לְהַכְנִים
אָתוֹ גַּופָּה עַם שָׁאָר גַּופּוֹת

רַבִּי יוֹסֵי אמר בְּזָמָנָא
דִּיעַבְיד קָוְדְשָׁא בָּרְיךָ
הֽוּא נִקְמֵין בְּעַלְמָא
בְּגִינִּיָּהוּ דִּישָׂרָאֵל, בְּדִין
יְתָאָמֵר שִׁירְתָּא, דְּהָא לְבַתָּר
יְתָעַרְוָן מַעֲפָרָא מַתִּי עַלְמָא
וַיְתַחְדֵשׁ עַלְמָא בְּקִיּוֹם שְׁלִימָ
דָּלָא לִיהְוֵי (בְּקָדְמִיתָא דְּשָׁלִיט מָוֹתָא
בְּעַלְמָא בְּגִינִּין דְּחִיזָּיא) (נ"א בְּרִת וּמִיתָּה בְּעַלְמָא
וַיְתַעַבֵּר חֻווָא מַעַלְמָא דְּגָרִים) **גָּרִים**
מוֹתָא בְּעַלְמָא לְכָלָא
וְאִסְתָּאָב עַלְמָא וְאִתְחַשֵּׁיךְ
אַנְפּוֹי.

תָּא תָּזִי, בְּתִיב, (בראשית ג)
וְאִיבָה אָשִׁית בִּינֶךָ וּבֵין
הָאָשָׁה. מַאי וְאִיבָה כְּדָכְתִיב
(איוב ט) חַלְפּוּ עַם אֲנִיוֹת אַבָּה.
דְּהָא כִּמָה אַרְבִּין שְׁטָאן גַּוְ
יִמְאָר בָּא, וְאִית אַרְבִּין
וְסְפִינָן מַתְפִּרְשָׁן דָא מַן דָא.
וְאַיְנוֹן אַרְבִּין דְּהָא נִחְשָׁ

שָׁאַט בְּגֹוּיִהוּ אֶקְרָנוּ אֲנִיוֹת אָבָה.

הצדיקים בحسابונם הדא הוא דכתיב וידבר אל עפרון ונגו.

אמר רבי תנחים חמלאך קודם ואומר לו. ראה מה כתיב למעלה ועפרון יושב בתוך בני חת, שחתתו לשובן בעפר. והוא מקדים ואומר לו להבניהם אותו הגוף בחשבון הצדיקים, הדא הוא דכתיב ויען עפרון החתי את אברהם באוני בני חת לכל באי שער עירו לאמר. מייל לכל באי שער עירו. רב נחמן אמר איןנו פנקסיה, אמר רב נחמן והכי ארתקור (על) חשבון, על ידיו לדומה עאלין בכתיב קברי ובחושבו פרתקא זמין לאפקא לוון והוא ממונה על היירי עפרא.

מהו השדה נתני לך והמערה אשר בו. אמר רבי יוסף הפקדא דשלוחה ומנוחה

בינך ובין האשה. דא אשה יראת יי. ובין זרעך, אלין שאר עמיין עובדי עבודה כוכבים ומזלות. ובין זרעה, אלין ישראל. ישופך ראש, דא קוידשא בריך הוא דזמין לבערא ליה מעלמא דכתיב, (ישעיה כה בלע המות לנצח. וכתיב, זכריה יא) ואת רוח הטעמאה עבירות מן הארץ.

ראש, דא לזמנא דאתה דיתערין מתייא. דהא כדיין להו עלמא ראי"ש, דיתקאים בראי"ש דאייה עלמא עללה. ואפתה תשופבו עקב. דא בהאי עלמא השטה דאייה עקב ולאו אייה בקיימה וההוא

רבה. אמר רבי שלום בר מגווני אין לך כל צדיק וצדיק מאותם העוסקים בתורה שאין לו מעתים עלמות וכסופין בשביל התורה הרא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) ומעתים לגוטרים את פריו, ומעתים על שטורים עצם בכל יום באילו נחרנו על קדושת שמו, נצחו בהאי פסוקא (נ"א ובר אמרו בהאי פסוקא) דכתיב ואהבת את יי' וגו' ותאנא כל המבוין לבו בהאי פסוקא כדי למסור נפשו על קדושת שמו מעלה עליו הבהיר באלו נחרג בכל يوم עליון, הרא הוא דכתיב, (תהלים מה) כי עלייך הורגנו כל הימים. אמר רב נחמן כל המוסר נפשו בהאי פסוקא נזהל ארבע מאות עלמות לעולם הבא. אמר רב יוסף והא תנן מעתים. אמר רב נחמן מעתים על התורה,

חוּיא בְשִׁיחַ לְעַלְמָא וְאַחֲשֵׁיךַ אַנְפּוֹי בְּרִין.
תָא תָזִי, יוֹמִין דְבָר נְשָׁ אַתְבְּרִיאוֹג וְקִימָז בְּאַינְנוֹ דְרָגִין עַלְאַין, בִּין דְמַסְיִמוֹ לְאַתְקִימָא בְּאַינְנוֹ דְרָגִין דְכְתִיב, (תהלים צ) יְמִי שְׁנָוְתִינוֹ בְּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְגוֹ, מְכָאן וְלֹהֲלָא לִית דְרָגָא לְאַתְקִימָא. וּבְגִין כֵּד וְרָהְבָ"מ עַמְלָ וְאוֹן. וְאַינְנוֹ כָּלָא הוּ.

אָבָל אַינְנוֹ יוֹמִין דְצִדִּיקִיא
(דף קכד ע"ב) הָוּ וְאַתְקִימָו
כְמָא דָאת אָמֵר וַיְהִי חַיִ שָׁרָה. וּכְן וְאֶלְהָ יְמִי שְׁנִי חַיִ אָבָרָהָם. וְאֵי תִימָא הַכִּי נְמִי בְתִיב בִּישְׁמָעָל דְכְתִיב, (בראשית ס) שְׁנִי חַיִ יְשְׁמָעָל.
אֲלָא בְתִשְׁוָה אַתְדָר, וְעַל דָא קָרֵי (בְּיוּמָיו) וַיְהִי:

וּמְאֹתִים עַל שָׁמֶסֶר עַצְמוֹ
בְּכָל יוֹם עַל קְדוּשָׁת שְׁמוֹ,
(עד בָּאוּ מִדְרָשׁ הַנּוּלָם)

עַלְמָא דָהָא אָתָם חַוְשֵׁבָן יְוָמָה וְשָׁנָה וְקִיּוּמָה
בְּעַלְמָא וְתַהוֹא אָתָר דָאָתָקְבָּרָת בֵּיהֶן. אַלְאָ לְאַחֲזָה דָלָא
הָוֹה פְשָׁרָה בְּכָל נְשִׁי עַלְמָא.

וְאַבְרָהָם וְכוֹן בָּא בִּימִים וּנוּ.
מְתַנִּיתֵין. אָמֵר רַבִּי אַלְעָזָר
עַל בְּלִפְנֵים קָדָה הוּא דָהָי
מְתַנִּיתֵין שְׁפִיר, דָאָתָעָבֵיד
גְּשָׁמָהָא הַהְוָא דְבָתִיב בֵּיהֶן
(יחזקאל א) וְהַגָּה אָוֹפָן אַחֲד
בְּאָרֶץ אַצֵּל הַחַיּוֹת לְאַרְבָּעָת
פָּנָיו. כְּדַאֲמָור בְּהַהְיא
מְתַנִּיתָא קְמִינָה.

אָמֵר לֵיהֶן רַבִּי אַבָּא לִימָא לָזֶן
מֵר מְהַהְיא מְתַנִּיתֵין אָמֵר
לֵיהֶן הַכִּי אַתְפְּרֵשׁ בְּתִלְתָה
עָשָׂר מְבִיכְלָן הַרְחָמִי
בְּפְרִשְׁתָא דִילְיָה, אַבְלָה הַכָּא
אֵית לָזֶן לְמִימָר. פָתָח וְאָמֵר
(שיר השירים ו) אַחֲת הִיא יוֹנָתִי
תִּמְתַּחַת אַחֲת הִיא לְאַפָּה וּנוּ.
אָמֵר רַבִּי אַלְעָזָר מַאי הִיא

וְתִמְתַּחַת שֶׁרֶה בְּקָרִית אַרְבָּעָה.
רַבִּי אַבָּא אָמֵר
כְּגֻוֹנָא דָא לֹא הָוּ בְּכָל נְשִׁי
עַלְמָא דָהָא אָתָם חַוְשֵׁבָן יְוָמָה
בְּעַלְמָא וְתַהוֹא אָתָר דָאָתָקְבָּרָת בֵּיהֶן. אַלְאָ לְאַחֲזָה דָלָא
הָוֹה פְשָׁרָה בְּכָל נְשִׁי עַלְמָא.
וְאֵי תִימָא הָא מְרִים דְכַתִּיב
(במדבר כ) וְתִמְתַּחַת שֶׁם מְרִים
וְתִקְבֵּר שֶׁם. בְגִין לְאַחֲזָה
סְרִחְנָא דִישְׁרָאֵל קָא אַתָּא,
דָהָא מִיָּא לֹא אַזְלִי לְהֹו
בְּיִשְׁرָאֵל אַלְאָ בְּזָכוֹתָא
דְמִרִים. אַבְלָה לֹא אָתָמֵר
בְּמִתְתָּהָה כְּפָמָה דָאָתָמֵר
בְּשֶׁרֶה.

רַבִּי יְהוֹדָה פָתָח (קהלת י)
אַשְׁרִיךְ אָרֶץ שְׁמַלְבָּךְ
בֵן חֹרֵין וְשָׁרֵיךְ בְּעַת יַאֲכִלוּ.
הָאֵי קָרָא (עה ב) אוֹקְמִוָּה
חַבְרִיָּא, אַבְלָה אֵית לָזֶן
לְאַסְתְּכָלָא בֵיהֶן, דִזְכָאַיִן

הָאָנוּ קְרִינֵן הַכָּא בְשִׁיר
הַשִּׁירִים לִישְׁנָא דְנוֹקְבָתָא,
וְהָתָם בְּאוֹרִיְתָא לִישְׁנָא
דְּכֻבוֹרָא.

אֶלָּא אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר הַכָּא
בְתּוֹרָה נִקְרָא בְּלֹשׁוֹ זָכָר
אֶצְלַ הַגּוֹפָן מִפְנֵי שַׁהְגּוֹפָן אֶצְלַ
הַנְּשָׂמָה בְּאֲשָׁה אֶצְלַ הַזּוּבָר,
וְהַנְּשָׂמָה לְגַבֵּי מַעַלָּה,
בְּנִקְבָּה בְּפָנֵי הַזּוּבָר וּכְלַ אֶחָד
מַעַלְתָו יוֹרֵש.

תָנָן הָתָם בְּאֶרְבָּעָה בְּעָמִים
(נ"א בְשָׁנָה) בְּשָׁעָה בְּכָל יוֹם,
עַדּוֹ מִנְטָף עַל הַגּוֹן, וַיַּצֵּא
מִאָוֹתָם הַטְּפוֹת גַּדּוֹלָה
הַמְתַחְלָק לְאֶרְבָּעָה רָאשִׁים,
וּשְׁמַנְהָ וְאֶרְבָּעִים טְפּוֹת
מִנְטָף בְּכָל יוֹם וּמִשְׁמָן
שְׁבָעִים אִילְגָּנִי חַגָּן הַדָּא הוּא
דְבָתִיב, (תהילים ק) יְשַׁבְּעוּ עַצְיִ
י. רַבִּי תְּנַחּוּם אָמַר מִהְכָא
(תהילים ק) מִשְׁקָה הַרִּים
מַעַלְיוֹתָיו, אִיוֹ הִיא עַלְיהָ
וְהוּ עַדּוֹ וְעַדּוֹ בְּאֵיכָה מָקוֹם

אִבְנָונִין יִשְׂרָאֵל דְקֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא יִהְבָּ לְזֹן אָוָרִיְתָא
לְמַבְדֵּל כָּל אָוָרְחִין סְתִימִין
וְלֹאַתְגַּלְיִיא לְזֹן רְזִוִּין עַלְאַין
וְהָא אַתְמָר.

אֲשֶׁרֶיךְ אָרֶץ, דָא אָרֶץ
הַחַיִים, בְּגִינִין
דְמַלְכָא דִילָה אָזְמִין לְה כָל
בָּרָכָאנוּ דְאַתְבָּרָכָא מַאֲבָהָנוּ
עַלְאַין, רְזָא דְוָאָדוּ דְאַיהֲוָ
קִיִּימָא לְאַרְקָא עַלְה בָּרָכָאנוּ
תַּדְיר, וְאַיהֲוָ בְּן חֹרֵין בְּנָ
יּוּבָלָא דְאַפִּיק עַבְדִּין לְחִירִיגִי
בָּרָא דְעַלְמָא עַלְאָה דְאַפִּיק
תַּדְיר כָּל חַיִין וּכְלַ בְּהִירָוּ וּכְלַ
מִשְׁחָ רְבּוֹת, וּכְלָא אָעִיד (נ"א
אנג'ינִיד) הָאִי בָּרָא בּוּכָרָא לְהָאִי
אָרֶץ כְּמָא דְאַת אָמַר (שמות ד)
בְּנֵי בָּכְרִי יִשְׂרָאֵל, וּבְגִינִין כְּךָ
אֲשֶׁרֶיךְ אָרֶץ.

וְמֵה דָּאִתֶּמֶר אֵי לְךָ אָרֶץ לְמַעַלָּה מַעֲרֻבּוֹת הַוָּא. רַבִּי יֹסֵי אָמַר בַּעֲרֻבּוֹת הַוָּא, הַהָא תָּגֵן שֵׁם גִּנְיוֹת חַיִים טוֹבִים, בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וְגִשְׁמַתָּן שֶׁל צְדִיקִים וְהַגְּנוֹנוֹ הַעֲלִיוֹן הַוָּא עַדְן, לְמַטָּה מַבּוֹן בְּגַדְרוֹ גַּן בָּאָרֶץ וְנוּטֵל מַפְטוּחַ שְׁפָעַ בְּכָל יוֹם.

אָמַר רַבִּי אָבָהו שְׁמַנָּה וְאֶרְבָּעִים נְגִיבִיאִים עַמְרוּ לְהָם לְיִשְׂרָאֵל וּכְלָא אֶחָד גַּטֵּל בְּחַלְקוֹת תִּמְצִית טְפָה אַחַת מֵאוֹתָם טְפּוֹת שֶׁל עַדְן שְׁהָם שְׁמַנָּה וְאֶרְבָּעִים טְפּוֹת. וְמֵה אִם כָּל נְגִיבָא שְׁנַטֵּל טְפָה אַחַת מֵהָן הִיְתָה מַעַלְתוֹ בְּרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ עַל בְּלַהֲשָׁאָר. אֶדְם הַרְאָשׁוֹן שְׁהָיָה מַקְבֵּל מִשְׁמָנָה וְאֶרְבָּעִים לֹא כָּל שְׁבַּן, מַבָּאָן אַתָּה לִמְדָר בְּמַה הִיְתָה חַכְמָתוֹ.

רַבִּי בָּא אָמַר רַב בְּהַנָּא וּבִי מַאיָּן הִיָּה לְהָם לְנְגִיבִיאִים מֵאוֹתָם הַטְּפּוֹת, אֶלְאָהָבִי

שְׁמַלְכָּה נְעָר בְּמַה דָּאִיקְמוֹתָה, דְּהָא יָרֵץ תַּתָּאָה וְעַלְמָא תַּתָּאָה לֹא יִנְקָא אֶלְאָמָגו שְׁלַטְבָּנוֹתָא (קדילא) דְּעַרְלָה. וּכְלָא מַהְיוֹא מַלְכָּא דְּאָקְרֵי נְעָר בְּמַה דָּאִיקְמוֹתָה. וּוֹי לְאָרָעָא דְּאַצְטְּרִיךְ ?יִנְקָא הָכִי.

תָּא חַזִּי, הָא יְנָעָר (דף ג' כה ע"א) לִית לֵיה מִגְּרָמִיה בְּלִוּם בָּר כְּד גַּטִּיל בְּרַכָּאָן לְזָמַנִּין יִדְיעָן, וּכְלָזָמַנִּין דָּאִתְמַבּעוּ מִבְּיהָ וְאַתְּפָגִים סִיחָרָא וְאַתְּחַשֵּׁךְ וּבְרַכָּאָן אַתְּמַבּעוּ מִבְּיהָ, וּוֹי לְעַלְמָא דְּאַצְטְּרִיךְ ?יִנְקָא בְּהָיָה שְׁעַתָּא. וְעוֹד בְּכָמָה דִּינֵין אַתְּדַן הָאָי עַלְמָא עַד לֹא יִנְקָא מִבְּיהָ, דְּכֹולָא בְּדִינָא אַתְּקִיִּים וְאַתְּעַבְּד וְאַוְקְמוֹתָה (הכ).

הַגָּן, בְּכָל טֵפָה וּטֵפָה
הַיּוֹצָאת מִעַדְנָו רֹוח חֲכָמָה
יָצָא עָמֹו, וְעַל בֵּן אַתְגָּנוּ
בְּמַתְגִּיתִין, אַיתְ מִיא מְגַדְּלוֹ
חַבִּימִין, וְאַיתְ מִיא מְגַדְּלוֹ
טְפִשִּׁין, וְאַינּוֹן מִיא דְמְגַדְּלוֹ
חַבִּימִין אַינּוֹן מִיא הוּוּ מְטִפְפִּין
הַעֲדָן.

דָּאָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מִיא דְבִיה
טְפִין יַתְבִּין (נ"א יִתְרִיךְ) מִפְּלָיָה
אַינּוֹן אַרְבָּע גַּהֲרִי קְדֻמָּה
הַוָּא דְבַתִּיב, (בראשית ב') שֵׁם
הַאָחָד פִּישׁוֹן. מַאי שֵׁם
הַאָחָד פִּישׁוֹן. הַמִּוְיָד
מִבּוֹלָם פִּישׁוֹן וְהַוָּא הַגּוֹפֶל
בָּאָרֶץ מִצְרִים, וּלְפִיכָּךְ
הִיְתָה חַבְמָת (לִשְׂרָאֵל) מִצְרִים
יוֹתֵר מִפְּלָל הָעוֹלָם.

וּמְשַׁגְּנָרָה גַּרָּה שְׁאַבְדָּה
חַבְמָת מִצְרִים, נִטְלָל קְוִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אָוֹתָם טְפִין וּבְרִיךְ
לוֹן בְּהַהֲוָא גַּנָּא, בְּהַהֲוָא
נִהְרָא הַגְּנָתָא דְעַדְן דְבַתִּיב,
(בראשית ב') וְנִהְרָא יָצָא מִעַדְנָו
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן. וְזֹה הִיה

תָּא חֹזֵי, וְתִמְתָּ שֶׁרָה
בְּקִרְבָּת אַרְבָּע. רַזָּא
אִיהָו, בְּגִין דָלָא הוּה מִתְתָּה
עַל יַדָּא דְהַהֲוָא נִחְשָׁ
עַקְיִמָּה, וְלֹא שְׁלָט בָּה
כְּשֶׁאָרְבָּר בָּנִי עַלְמָא דְאִיהָו
שְׁלִיט בָּהָו. וְעַל יַדְיָה מִתוֹ
בָּנִי עַלְמָא מִיּוֹמָא דְגָרִים
לְזֹן אָדָם בָּר מִשְׁׁה וְאַהֲרֹן
וּמְרִיּוּם דְכִתְבָּהּ עַל פִּי
יְיָ. וּבְגִין יִקְרָא דְשִׁכְינַתָּא
לֹא כְתִיב בְּמִזְרָחָם עַל פִּי יְיָ.
אָבָל בְּשֶׁרָה כְתִיב בְּקִרְבָּת
אַרְבָּע, רַזָּא דְקִרְבָּת
אַרְבָּע בָּרְזָא עַלְלָה, וְלֹא עַל
יַדָּא אַחֲרָא. בְּקִרְבָּת אַרְבָּע,
וְלֹא בְּנִיחְשָׁ. בְּקִרְבָּת אַרְבָּע
הִיא חֶבְרוֹן, דְאַתְחַבֵּר דָוד
מַלְפָא בָּאַבְהָן, וְעַל דָא לֹא
הָוּה מִתְתָּה בִּידָא אַחֲרָא
אַלְאָ בְּקִרְבָּת אַרְבָּע.

מוליך ארבעה אחרים
והאחד המיויחד הנולד מטנו
פיישן היה. משגטלו אלו
הטפות שלא יצאו מהגן
אבל הדעת החכמה ממצרים.
ומאותו הרוח שהיה יוצא
מעדן, תמצוי (ניל ימץ) כל
גביא ונביא, והינו דכתיב
מתהלך בון לרוח היום.
וננו זה בון עז לעתיד
לובוא, וזה הוא הנחר שראה
יחסיאל בנבויותו. ועל כן
אמר הבהיר (ישעה יא) כי
מלאה הארץ דעה את יי
ונו. שאותם מים תמיד
מנדרלים הידועה בעולם.

תנו רבנן כל נשמה של
צדיקים למלחה בעזון הן.
ומה ממה שיורד מעדן ישנא
החכמה בעולם, לעומדים בו
ונחנין מהנאותיו ובסוףיו,
על אחת כמה וכמה.

אמר רבי יצחק בינו
שהנפש זוכה ליבנס
בשער ירושלים של מלחה.
מייבא אל השער הנגדל הולך
עמה ומקדמים לה שלום.

תא חזי, כד יומין דבר נש
אתקימיו בדרгин
על אין, אתקימים בר נש
בעלמא. פיו דלא אתקימים
בדרגין על אין, נפקי ונחתת
لتתא עד דקריבו להאי
דרגא דמותא שרייא בית,
וכדין נטיל רשי לאפיק
בשmeta וטasm עלמא בזמנא
חדא ונטיל נשmeta וסאייב
לייה לגופא ואשתאר
מסבא. זכאיין אינון
צדיקיא דלא אסתאבו ולא
אשתאר בהו מסאבותא.

ותא חזי באמצות
درקייע אתקטר חד
אורחא קסטרירא ואיה
חויא דركיעא דכל פכביין
דקיקין בלהו קטרין בית
זקימוי בית תלוי תלין,
ואינון ממון בסתרו (ס"א
בסטירו) עובדי בני עלמא.

מֶלֶאכִי הַשִּׁרָת תְּמָהִים בּוֹ
וּשְׂוֹאֲלִים עַלְיהָ (שיר השירים ג)
מי זהה עולה מון המדבר. מי
זהה עולה בין העליונים
מהנוף החורב שדומה להבל
הבל, (תהלים קמד) אָדָם
להבל דמה. הוא משב
ואומר (שיר השירים ו) אחת היא
יונתי תפתי, אחת היא
מיוחדת היא. אחת היא
לאמה, לאמה זו היא בפה
הכבד שהיא אם לנשמה
וילבדת לה שנגורה ממנה.
ראוה בנות ואשרויה. אלו
שאר הנשות שנן במעלה
למעלה והם נקראות בנות
ירושלים. אמר רבי יוסף הא
חוינא על מה לאמן אלו
נקראות בנות ירושלים,
והאחרות נקראות בנות
לוט. ראה בנות ואשרויה.
שאר הנשות משבחות לה,
ואומרות שלום בואה.
מלכות ופלגים, מלכות
אלן האבות שהם מלכות.

כְּגֻוּבָא דָא כִּמֵה חַבִּילִי
טְהִירִין בְּפָקִי
לְעַלְמָא מְהָאִי חַווִּיא עַלְאָה
קְדֻמָּא דְאַתְפַתָּא בֵּיהֶ אָדָם,
וּכְלָהוּ מִמְפָנָ בְּסִתְירָוּ עַוְבָּדִי
(דף קכח ע"ב) **עַלְמָא, וּבְגִין כֶּפֶח**
אָתִי בָּר נְשׁ לְאַתְדְּפָאָה,
מִסְיִיעִין לֵיהֶ מְלֻעִילָא,
וּסְיוּעָא דְמָאִירָה סְחָרָא לֵיהֶ
וְאַסְתָּמָר וְאַקְרֵי קְדוֹשָׁ.
אָתִי בָּר נְשׁ לְאַסְתָּאָבָא,
כִּמֵה חַבִּילִין טְהִירִין
אַזְדְּמָנוּ לֵיהֶ. וּכְלָהוּ (סחרה)
שְׁרִין בֵּיהֶ וּמְסִחְרִין לֵיהֶ
וּמְסָבִין לֵיהֶ וְאַקְרֵי טָמָא,
וּכְלָהוּ אַזְלִי וּמְכַרְזִי קְמִי,
טָמָא טָמָא בְּמָה דָאת אָמָר,
(ויקרא י) וְטָמָא טָמָא יִקְרָא.
וּכְלָהוּ קְטִירִין בְּהַנּוֹא חַווִּיא
קְדֻמָּא וּסִתְירִין בְּכִמֵה
עַוְבָּדִי עַלְמָא.

ופלגשים, הן גירוי הצדקה. בולם משבחות ומקלותות אותה עד שנכנסה למעלה, ואנו הנשמה במעלה ומתקימת אריכות הימים נראה הוא רכתייב ואברם יוכן בא בימים. נכנס בארכות הימים לעולם הבא.

רבי אבא סבא קם על רגלו ואמר, מנוחה ושלום גרמין יהא לך רבי שמעון בן יוחאי רוחרת עטרה ליוונה. דתינו במתניתא קדרמה דביוו שנשמה היא בתשלומה באתר עלאה (למנא בתרא עליין) לא תבא לונפה, אלא אתריאן מנה נשמי אחרני דונפקו מנה ואידי אשთארת בקיומה, עד אתה רבי שמעון בן יוחאי ודרך ומה אם בעולם הזה שהוא הכל והגוף שהוא טפה סרווחה נכנסה בו אותה הנשמה.

רבי יצחק ורבי יוסף והוא אזי מטבריא ללווד. אמר רבי יצחק תוענה על ההוא רשות דבלעם הכל עובדי דההוא רשות הוא מסתרא דמסאבא. וזהו אוליפנא רוז חדא, הכל זיני נחשיא דעלמא כלhone מתקטרו ונפקין מההוא נחש קדמוגני דאייהו רוח מסאבא מזוהמא, ובגין כף כלחרשין דעלמא אקרינו על שם דא נחים (יעקבים) וכלהו מהאי סטרה נפקין. ומאן דאתמשך בהאי, הא אסתאב.

ולא עוד אלא הבעי בגין לאסתאבא עלייה הוא סטרה דרך מסאבא. דהא פגינן בגונא דאתער בר נש וכי

לְעֹתִיד לֵבָא שִׁיצְרָפּוּ כָּלִם
וַיְהִי הַגּוֹף מִזְבְּחָר בְּקִים
וַתְּשֻׁלָּם יוֹתֶר, אִינוּ דִין
לְהַכְנָס אָוֹתָה הַנְּשָׁמָה בָּו
בְּכָל הַתְּשֻׁלּוּמִין וְהַעֲלִיּוֹן
שְׁבָה.

אמֶר רַבִּי אַחָא אָוֹתָה
הַנְּשָׁמָה (בוֹ בְּכָל הַתְּשֻׁלּוּמִין וְהַעֲלִיּוֹן
שְׁבָה) מִטְשׁ וְאוֹתוֹ הַגּוֹף מִטְשׁ
עַתִּיד הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא
לְהַעֲמִידֵנו בְּקִיּוֹמֵן לְעֹתִיד
לֵבָא, אָבֵל שְׁנֵיָם יְהִי
שְׁלָמִים בַּתְּשֻׁלּוֹם הַדָּעַת
לְהַשְׁגִּינָה מָה שֶׁלֹּא הַשְׁגִּינוּ
בְּעוֹלָם הַזֶּה:
וְאַבְרָהָם וְקָנָן בָּא בִּימִים גָּנוֹי.

רַבִּי בּוֹ אָמֶר רַבִּי יוֹחָנָן
(בְּאוֹקָם הַיּוֹם) בָּאָוֹתָה הַעוֹלָם
שַׁהְיוֹא יָמִים, וְלֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה
שַׁהְיוֹא לִיְלה. אָמֶר רַבִּי יַעֲקֹב
בָּאָוֹתָם הַעוֹלָמוֹת שֶׁהָם יָמִים
בָּאָוֹתָם הַהְנָאֹות וְהַכְּסֹופִין
שַׁהְיוֹא נוֹחַל: וַיְיִבְרַךְ אֶת
אַבְרָהָם בְּבָל. בָּאָוֹתָו
הַמִּשְׁרָה (נ"א הַמְּעֵשָׂר) שָׁנְתָן לוֹ

בְּמַי אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ מַלְעִילָא,
אֵי אֵיתָה אַתְעַר בְּסֶטֶרֶא
דָּקְדוֹשָׁה אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ
קָדוֹשָׁה מַלְעִילָא וְאַתְקַדְשָׁ.

וְאֵי אֵיתָה אַתְעַר בְּסֶטֶרֶא
דַּמְסָאָבָא הַכִּי אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ
רוֹחַ מַסָּאָבָא וְאַסְתָּאָבָא. הַהָא
אָתְמַר עַל מָה דְתַגְנִין אָתִי
בָּר נְשׁ לְאַסְתָּאָבָא מַסָּאָבָין
לִיהְ.

בְּגִין כְּדַי הַהוּא רְשָׁע
דְּבָלָעָם,
לְאַמְשָׁכָא עַלְיהָ רֹחַ מַסָּאָבָא
מַהְהוּא נְחַשׁ עַלְאָה, הַוָּה
אַסְתָּאָב בְּכָל לִילִיא
בְּאַתְגִּיהָ, וְהָוָה עֲבִיד עַמָּה
עַזְבָּדִי אִישָׁוֹת בְּגִין
לְאַסְתָּאָבָא וְלְאַמְשָׁכָא עַלְיהָ
רוֹחַ מַסָּאָבָא, וְכָדִין עֲבִיד
חַרְשָׁוי וְעַזְבָּדִי.
וְשִׁירֹתָא דְעַזְבָּדִי הַוָּי